

Betalningsavsändare		Betalningsmottagare 		Inbetalningsavgift (ifylls av banken)
Från bankgiro nr (vid girering)	Belopp kronor	öre	Till bankgiro nr (ifylls alltid)	
			9 0 0 - 4 2 6 8	

9004268 #45#

AVSÄNDARE: SKILLTRYCK AB, LOGATAN 12, 568 31 SKILLINGARYD
RETURADRESS: CHILDRIEND, NORRÄNGSGATAN 25, 561 36 HUSKVARNA

B **PP** Sverige, Port Payé

Ej retur

MÅLNINGEN

I vårt förra brev skrev vi om att det var dags att måla alla våra hus, samt att vi fått en kontakt med norska färgleverantören Jotun, i Bangkok.

I november fick vi besök av ledningen för företaget som ville se våra behov med egna ögon. Det mynnade ut i att de skänkte fin målarfärg till oss, så att vi kunde måla både utsidan och insidan av husen. Totalt ca 1000 liter.

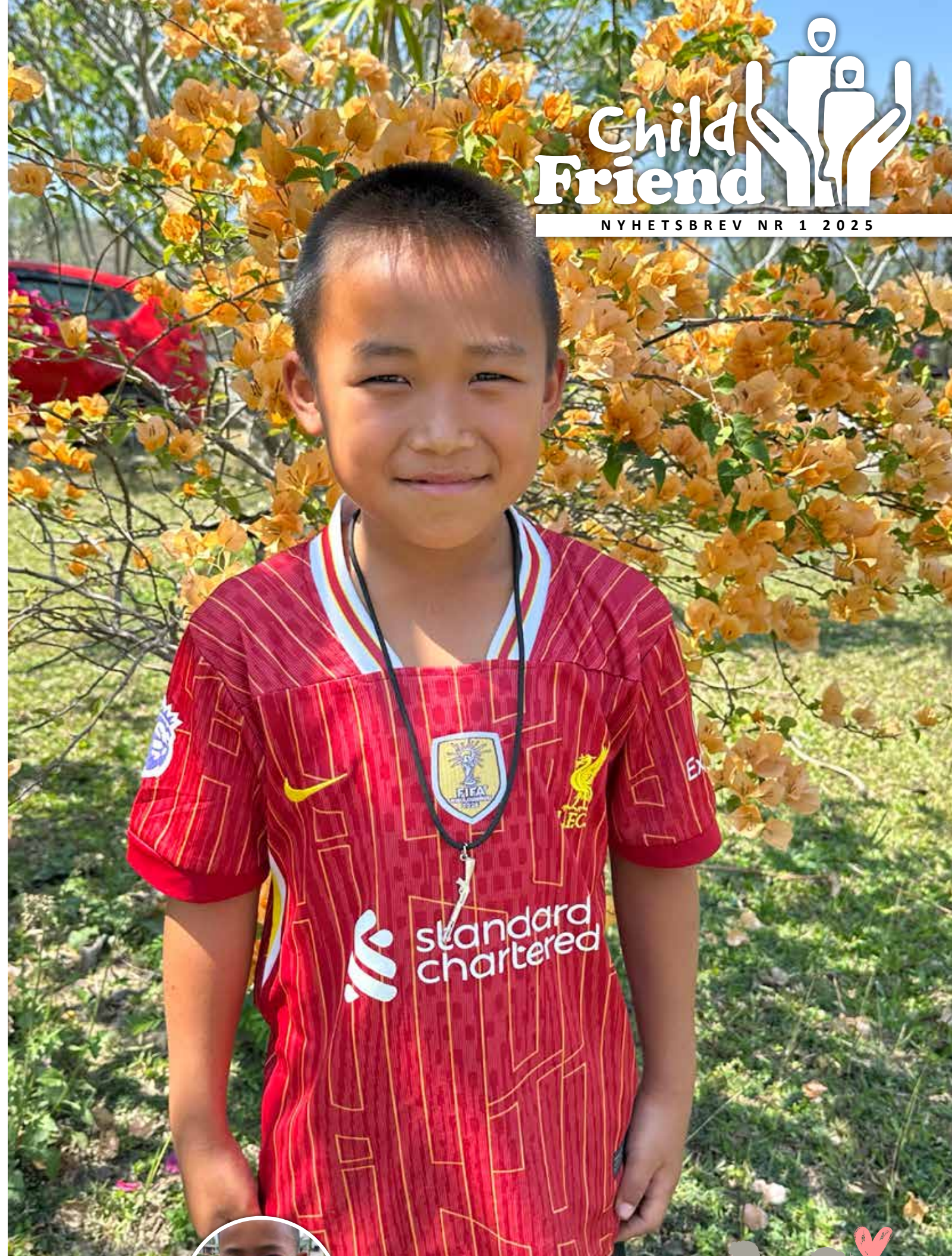
Vi är nu i full gång med målningen och först ut är flickhuset. Arbetet utförs av både anställda och några av våra äldre barn. Även volontärerna hjälper till. Våra hus är närmre 30 år gamla, men med ny färg blir rummen som nya och ser väldigt fina ut. Barnen blir så lyckliga när de får sina rum i fina färger. Speciellt tjejerna som älskar rosa och lila.

SCHACK

Sören, är en dansk man som bor i Chiang Rai några månader per år. Han är pensionär och fördriver tiden med att spela schack. Med jämna mellanrum kommer han hit på söndagseftermiddagarna och lär barnen spela schack. Det är en grupp av barnen som är väldigt intresserade och lyssnar uppmärksam när han lär ut olika drag. Några av de större barnen har blivit väldigt duktiga och utmanar gärna besökare som kommer hit. Vi tror det är nyttigt att få lära sig att tänka strategiskt. Det är de här barnen inte vana vid från sin kultur.

Efter mycket träning var det så dags för "BCM-Open" i schack. Kampen blev stenhård, men i slutet av dagen var segrarna i olika åldersgrupper korade.
Tack Sören för din insats!

www.skillsoft.com

GILLA OSS!
Följ oss på Facebook!

HJÄLP OSS
ATT HJÄLPA!

I skrivandets stund går vi in i den sista veckan av skolåret i Thailand. Det har blivit mars och det är dags för 2 månaders skollov. Vi närmar oss den varmaste och torraste årstiden i Thailand.

Ser vi tillbaka lite, så har det varit ett bra år på skolhemmet. 50 barn har bott hos oss och har haft väldigt goda livsvillkor på vägen mot ett bättre liv. Trygga förutsättningar, god vänskap, erfaren personal, spännande besökande och mycket lek och lärande. 8 studenter som bor utanför hemmet, har under läsåret fått ekonomisk stöttning av BCM.

I det här brevet kan du läsa om livet på BCM de senaste månaderna, samt en hälsning från 2 volontärer.

PANTEP

Varje år tar vi ju in nya barn till skolhemmet, baserat på familje- och livsförhållandet hos dem som vill bo hos oss. En av pojkarna som flyttade in till oss i maj förra året var Pantep. Han kommer från folkgruppen Hmong och hans hemby ligger högt upp i bergen på gränsen mellan Thailand och Laos.

De flesta som bor där är väldigt fattiga. De livnär sig genom att odla grönsaker, som de sedan säljer på marknader. Pantep kom tillsammans med sin mamma och sina två äldre bröder, som alla ville bo hos oss. Vi hade dessvärre bara plats för Pantep.

Ofta är det samma historia som går igen hos barnen som kommer till oss. Föräldrarna har skilt sig och då finns det sen inte tillräckligt med försörjning i familjen. Oftast är det mamman som blir ensam försörjare och det lilla hon tjänar på olika dagsverken, räcker inte till mat eller kläder, och absolut inte till skolgång.

Förra skolåret bodde Pantep och hans bröder på ett av statens offentliga barnhem i Chiang Rai. Nästan 1000 barn tryckte man in i olika sovsalar och det var alldeles för få anställda. Dåliga faciliteter, ingen personlig uppföljning och hård disciplin med mycket våld. Pantep for illa. Den första tiden hos oss var det

tydligt att han tagit skada av den miljön. Han saknade också sina bröder. Han skrattade aldrig, pratade inte och mötte inte blicken på de anställda.

Några månader senare är det en helt annan kille som sitter framför oss. Han har nära till ett leende, blicken är klar och han svarar snabbt på våra frågor. Vi kan se att han mår bra. Han trivs på skolan och han trivs med oss. Mest av allt tycker han om matten och engelskan i skolan, och aktiviteterna som volontärerna hittar på hos oss förstås.

Han är duktig på att sätta ord på det han tycker om hos oss, från rummet och maten, till vänskap och undervisning. Han säger att han vill bo hos oss länge. När vi frågar honom vad han vill bli när han blir stor, svarar han att han vill bli som Abba (husfar). Han vill hjälpa andra barn till ett bättre liv. Vi hoppas att han håller fast vid den drömmen.

CHIANG RAI

BANGKOK

Child Friend

Web: www.childfriend.com
E-post: info@childfriend.com
Telefon: 0733-58 19 84
Bankgiro: 900-4268

swish

123 900 4268

400 kr/mån

Täcker kostnaderna för ett barn som går i Primayschool

600 kr/mån

Täcker kostnaderna för ett barn som går i Secondaryschool

ÖNSKAR DU ETT BESÖK DÄR VI BERÄTTAR MER OM VÅR VERKSAMHET? KONTAKTA OSS!
/INGE & MADELEINE EKELYCK

VID UPPRÄTTANDE AV TESTAMENTE TÄNK PÅ BARNEN I THAILAND!
Du kan vara med och förändra liv även när dina dagar på jorden är slut.

“JAG TÄNKTE ÅKA OCH VOLONTÄRARBETA I THAILAND, VILL DU FÖLJA MED?”

En spontan fråga som ställdes en eftermiddag i november ledde till vår två månaders långa volontärresa till BaanChivitMai, Thailand. Vi heter Emmy och Liv. Vi är två tjejer i 23-årsåldern som var i en period i livet där vi var redo att utforska världen och få nya upplevelser. Det är inte ofta som alla pusselbitar läggs på plats och att man får en möjlighet att åka till andra sidan jordklotet som volontär. Så när chansen infann sig kände vi båda att det var ett måste. Och det var ett av de bästa besluten vi kunde ha tagit.

Vår tid på BaanChivitMai har varit fylld av skratt, mysiga kramar, otroligt god mat och tusentals nya upplevelser. Att leka med barn är enkelt. Lek är ett universellt språk och att göra aktiviteter tillsammans stärker

vänskapen mellan oss. Men ibland har vi känt att det varit svårt att nå fram – barnen kan väldigt lite engelska och vi kunde ingen thailändska. Men att gestikulera är också universellt, så varje samtal kombinerades med några minuter av charader. Och det kommer man långt på. Nu, efter två månaders tid, kan vi lite mer thailändska. Ytterst lite men tillräckligt att kunna lättare nå fram till barnen. “Vad?”, “Varför?”, “Vart?”, och mer, är ord vi har insett är bra att lära sig om man vill få samtalen att flyta bättre. Våra relationer med barnen har också förändrats och utvecklats. I början var vi främlingar. Nu är vi familj. Vi är deras stora systrar. De är våra småsyskon. Och vi älskar dem.

Snart åker vi hem. Det känns vemodigt. Två månader har varit en väldigt lång tid men också alldeles för kort. Det har varit en resa som har fått oss att växa som personer. Flera gånger blev vi påmindas om barnens livssituationer. Det kommer aldrig att gå att helt förstå vad de har gått, eller fortsätter att gå igenom. Men vetskapen om att de får en möjlighet här och en chans att ta sig vidare i livet känns trygghet. Vi har njutit av varenda sekund med dessa underbara barn och fortsätter att njuta av den tid vi har kvar. Vi kommer att sakna dem, barnen och personalen. Men vi finner ro i möjligheten att komma tillbaka. Det ser vi redan framemot.

/ Emmy och Liv

GÄSTER OCH VOLONTÄRER

Från november fram till mars är den tiden då vi har mest besök på BCM, men samtidigt, tiden då det är minst att göra på skolan för barnen. Det är lite läxor och mycket fokus på kultur och lek från skolans sida. Det passar därför väldigt bra att vi får besök från Sverige och Norge just den tiden. Både korttidsbesök och de som stannar längre och vill jobba som volontärer hos oss. Vi har ett trevligt och praktiskt gästhus inne på vår gård så det är enkelt att ta emot besökande. Gästhuset är för övrigt inte öppet för allmänheten, bara för vänner till BCM.

Vi har haft gäster boende hos oss ända från början av november förra året fram till att skolåret nu tar slut i mitten av mars. Vi har haft singlar, par, familjer och skolklasser. Den yngsta var 4 år och den äldsta 73, men de flesta är ungdomar mellan 18–23. Utan att ta i för mycket, kan vi säga att alla har trivts bra och fått upplevelser och minne för

livet. Å andra sidan har gästerna bidragit till mycket aktiviteter, lek och liv på BCM under den tiden. Våra barn har fått mycket beröm för sin öppenhet, vänlighet och hjälpsamhet. Medan besökarna har varit väldigt positiva och aktiva medan de varit här.

Vi märker att alla besökare har en positiv inverkan på barnen. De växer i sig själva i alla tävlingar och aktiviteter. Även om engelskan är bristfällig, fungerar kommunikationen ändå på något sätt mellan barnen och de vuxna. De lär sig också om vår västerländska kultur. T.ex. att vi utlänningar normalt inte tycker om att få pikar om vårt utseende. I Thailand är man väldigt direkta med att kommentera hur man ser ut och tar inte så hårt på det. Fysisk kontakt mellan barn och vuxna är sällsynt i Thailand, men barnen lär sig fort att vi västerlänningar är annorlunda. Vi kramas gärna och det utnyttjar barnen som ofta kommer och vill ha en kram.

Mest uppskattar vi som personal när barnens kunskap ökar och engelskan blir bättre, vilken den blir hela tiden när vi har gäster. Tack till alla ni som besökt oss i vinter och gett av er själva till barnen. Ni har gjort skillnad.